

בש"פ 7948/23 - ג'אבר אבו כף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7948/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: ג'אבר אבו כף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 31881-08-23 מיום 18.10.2023 שניתנה על
ידי כב' השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: כ"ד בחשון התשפ"ד (8.11.2023)

בשם העורר: עו"ד אמיר נבון

בשם המשיבה: עו"ד נועה קסיר-פת

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) בה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו, יחד עם נאשם נוסף, עבירה של סחיטה באיומים. בהתאם לכתב האישום, מדובר בפנייה של העורר והנאשם הנוסף למנהלי אתר של חברת "נתיבי ישראל" שעסקו בפרויקט להרחבת כביש 60 ובניית מחלף סמוך ליישוב בו מתגוררים הנאשמים. הנאשמים פנו למנהלי האתר ודרשו מהם שהעורר יפקד על השמירה באתר, שאלמלא כן - העורר לא יאפשר את המשך העבודה באתר.

2. לטענת בא כוח העורר, למרות שהוא אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את העורר למיוחס לו בכתב האישום, מדובר בנסיבות שאינן חמורות מאחר שהפנייה של העורר למנהלי האתר נבעה מחשש מזיהום אוויר

עמוד 1

שנוצר עקב העבודות. עוד טען בא כוח העורר כי תסקיר שירות המבחן הותיר פתח לחלופת מעצר אחרת, מרוחקת ממקום מגוריו של העורר, וכי יש מקום לבחון חלופה כזו חלף מעצר של העורר עד תום ההליכים.

מנגד, טענה באת כוח המשיבה כי יש לדחות את הערר. לגישה, עבירה של סחיטה באיומים היא עבירה המגבשת עילה של מסוכנות מעצם טיבה, ובמקרה דנן מסוכנות כללית ובפרט למתלונן. בנוסף, מגבשת עבירת הסחיטה באיומים חשש לשיבוש הליכי משפט, כפי שעולה גם מהאמור בסעיף 6 לבקשה למעצר עד תום ההליכים. מעבר לכך, נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו של העורר בתנאים; וזאת הן לאור מאפייני האישיות שלו, הן לאור בחינה קונקרטי של המפקחים והן לאור המיקום המוצע לחלופת המעצר.

3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בכתובים ושמעתי את הטיעון בעל פה, אני סבורה כי דין הערר להידחות. אכן, עבירה של סחיטה באיומים היא עבירה המגלמת מסוכנות אינהרנטית וזאת גם במקרה הנוכחי. כאמור, כתב האישום מייחס לעורר עבירה חמורה של סחיטה באיומים, כאשר העורר לא חלק, לצורך הדיון בבקשת המעצר, על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות אותו לעבירה זו.

חרף האמור לעיל, הפנה בית המשפט המחוזי את העורר לקבלת תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר זה, לא המליץ שירות המבחן על שחרור אפשרי של העורר לחלופת מעצר. שירות המבחן הדגיש בשולי המלצתו את ספקנותו באשר ליכולתו של העורר לקבל סמכות מציבת גבולות, את התרשמותו ביחס להיותו נעדר גבולות ואת התרשמותו מדפוסים אלימים במצבים רגשיים וחוסר היכולת שלו להגיב באופן שקול במקרים אלה.

4. לאור התרשמותו של שירות המבחן, שבית המשפט נוטה בדרך כלל ובהיעדר שיקולים אחרים לאמץ את מסקנותיו, אינני סבורה כי היה נכון בנסיבות המקרה דנן להמיר את מעצרו של העורר בחלופת מעצר, ואף לא היה מקום וצורך בשלב הנוכחי ובעת הזאת לבחון אפשרות של חלופת מעצר אחרת ולו גם מרוחקת.

לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בחשוון התשפ"ד (8.11.2023).

ש ו פ ט ת